

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Ḥamishah ḥumshe Torah

‘im 3 targumim ... pe. Rashi, u-ferush Rashbam u-ferush Mikhlal yofi min
R. Shelomoh ben Melekh u-ferush Be’er reḥovot ‘al diḳduḳe Rashi ...
ve-Sefer ha-Ḥinukh me-Rabenu Aharon ha-Levi be-sof kol ḥeleḳ

Sefer Devarim

Shelomoh ben Yitṣḥaq

Frankfurt de-Oder, 544 [1783 oder 1784]

1

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9976

דברים ז ואתחנן

אונקלוס

ז א כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ
 אשר אתה בא שמה לרשתה ונשל גוים
 רבים מפניך החתי והגרנשי והאמרי
 והקנעני והפרזי והחוי והיבوسی שבעה גוים
 רבים ועצומים ממך ב ונתתם יהוה אלהיך
 לפניהם והכיתם החרם תחרים אתם לא
 תתחנן בם בתך לא תתן לבנו ובתו לא
 תקח לבנה ד כי יסיר את בנה מאחלי
 ועברו אליהם אחרים וחרה אף יהוה בכם
 והשמידה מהר: ה כי אם בזה תעשו להם
 מזבחתיהם תחצו ומזבחתם תשברו
 ואשיריהם תנודעו ופסיליהם תשרפון באש:
 ו כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך בך
 בחר יהוה אלהיך להיות לו לעם סגולה
 מכל העמים אשר על פני האדמה:
 ז לא מדבבם מכל העמים חשק יהוה
 בכם ויבחר בכם כי אתם המעט מכל
 העמים: ח כי מאהבת יהוה אלהים
 ומשמרו את השבעה אשר נשבע
 לאבותיכם הוציא יהוה אתכם בגד חוקה
 ויפדך מבית עבדים מיד פרעה מלך מצרים:
 ט וידעת כי יהוה אלהיך הוא האלהים
 האל הנאמן שמר הברית והחסד לא אביו
 ולשמרו

סעודה חכ"ה
 חכ"ה חכ"ז

מפסיד

י אלהנא כמא דפקדנא: א ארי ועליך
 י אלהך לארעא דאת עליל לחמן למירתה
 ויחרך עממין סגיאין מן קדמך חתאי
 וגרנשאי ואימוראי וכנענאי ופרוזאי וחויאי
 ויבוסאי שבעה עממין סגיאין ותקיפין מך:
 ב וימסרינו י אלהך קדמך ותמחינו
 נמירא תנמר ותהון לא תנור להון קיב
 ולא תבהם עליהון: ג ולא תתחנן בהון
 ברך לא תתן לבניה וברתיה לא תסב
 לברך: ד ארי ושעין ית ברך מבתר
 פולחני ויפלחון לשענת עממיא ויתקיף
 רוגזא בני בכון ושיציק בפריע: ה ארי
 אס ברין מעברון להון אנוביהון חתרעון
 וקמתיהון תחברון ואשריהון תקוצצון
 ויצלמיהון תוקדון בנרא: ו ארי עם
 קדיש את קדש י אלהך בך אתרעי י
 אלהך למחוי ליה לעם חביב מכל עממיא
 דעל אפי ארעא: ז לא מדסניאין אתון
 מכל עממיא צבי י בכון ואתרעי בכון
 ארי אתון ועירין מכל עממיא: ח ארי
 מדרהם י יתכון ומדנשר ית קימא דקים
 לאנהתכון אפיק י יתכון בידא תקיפא
 ופרקך מבית עבדותא מידא דפרעה מלכא
 דמצרים: ט ותבע ארי י אלהך הוא
 אלהים

רשי

(א) ונשל - לשון הסלכא והתזה וכן (דברים יט) ונסל הכיזל: (ב) לא תחנס - (ע"ל"ב) לא תחן להסמן אסור לו
 לחסד לוותר כמה נזהר ככריז - (יבכותי) ד"ל לא תתן להם חניה בדרך (י) : (ד) כי יסיר את בנה כנן כי אהרי - (קידושין סח)
 כנן שלכרין כמי שאית בתן יסיר את בנה אסר תלד לו כתיב מהחרי למדנו שכן בתן ככל מן הנכרי קרוי כנן חכל כן כנן ככל מן הנכרי חינו
 קרוי כנן חלא כנה שברו לא לאמר
 על

אונקלוס

אלהים אלהא מהימנא נטר קימא וחסדא
לרחמוהי ולנטרי פקודוהי לאלף דרין :
ומשלם לסנאוהי טבון דאנון עבדין
קדמוהי בתיהון לאוכדיהון לא מאחר
עובד טב לסנאוהי טבון דאנון עבדין
קדמוהי בתיהון משלם להון : יא ותטר
יתתפקידתא ויתקימא ויתדינא דאנא
מפקיד לך יומא דין למעבדהון :

פ פ פ

יב ויהי חלף די תקבלון ית דינא האלין
ותטרון ומעבדון יתהון ויטר יי
אלהך לך ית קימא ויטר חסדא דקיים
לאבהמך : יג ויכתמיך ויברכיך ויסגיך
ויברך ולדא דמך ואבא דארעך עבורך
ותמך ומשחר בקרי תורך ועדרי עגך על
ארעא דקיים לאבהמך למתן לך : יד בריך
תחי מברעממא לאיהוי בך עקר ועקרא
ובבעיךך : טו ויערי יי מן כל מרעין
וכב

דברים ז ואתחנן עקב

ז ואתחנן עקב ז ומשלם
לשנאו אל פניו להאכירו לא יאחר לשנאו
אל פניו ישלם לו : יא ושמת את
תמצוה ואת התקים ואת המשפטים אשר
אנכי מצוה תיום לעשותם :

ומפטירין נחמו נחמו עמי : כי שיער בסימנ' :
ק"ח : עזאל : סיסן :

פ פ פ

יב ויהי עקב תשמעון את המשפטים
האלה ושמתם ועשיתם
אתם ושמר יהוה אלהיך לך את הברית
ואת החסד אשר נשבע לאבתך :
יג ואתה וברכה והרבה וברך פרי בטןך
ופרי אדמתך דגנך ותירשך וצמרך שגך
אלפך ועשתרות צאנך על הארמה אשר
נשבע לאבתך לתת לך : יד ברוך תהיה
מכל העמים לא יהיה בך עקר ועקרה
ובבהמתך : טו והסיד יהוה ממה כל חלי
ועל מדוי מצרים הרעים אשר ידעת לא

שימם

דשיי

מאזכה שומרי מצותיו אלו העושים מיראה : (י) ומשלם לשונאין אל פניו . כחיו משלם לו . נקולו הטוב כדי להאכירו מן העולם הטוב :
(יא) היום לעשותם . ולמחר לעולם הבא ליעול פכרם : חסלת פרשת ואתחנן
(יב) והיה עקב השמעון . אש המצות קלות שאדם דש בעקבותי שמעון (ח) . ושמר ה' ונו' . יסמך לך הכתוב (כ) :
(יג) שגור אלפך . ולדי כקרך סזכבה משגרת מומעיה : עשתרות צאנך . מנחם עירט (ההלים כב)
אכירי כסן מכמר כללן כמו (בראשית יד) עשתרות קרנים לשון סווק ותרגום אונקלוס ועדרי עק (הולין פד) וירכותינו אחרולתם
קראתם עשתרות שמערת את בעליהן (ג) : (יד) עקר . מלינו מולד . בי

באר רהובות דקרוקי דשיי

(א) דביס מקסיס בילך קאמר אש המצות קלות וכי מלי הדבר כמפיקה לכן אודיען מהמקדקים ובראשם יאכן עוראגס בעל מוכת
הלכות עשת משיס הרכה במלת אפ כלשון חף על סינכאן קסה לרש"י והוי למכתב למען אשר תשמעון לכן קאמר רש"י אש
המצות קלות שאדם דש בעקבותי וכלו יאמר אפילו מצות קלות שאדם דש בעקבותי על עיבן תשמעון : (ב) כרי ידלא תעשה לוומר
היו וכמלת ושמר היא לחיבור (כל"א חול' ער האט נהיט) ופאמית מוכת הכסוק על לשון עתיד לכן קאמר ישמור לך הכסות מוראגס לוומר
היו והיו"ו ונהיטן עבר לעתיד ושמר (ער ווערט היטן) וכאלו כתיב ישמור היינו עתיד נומר :
(ג) בין לדעת מנחם וכן לדעת חוקקלס הוא העורש עצמו היינו ארבע אותיות על טקל פרגס רק שמחלקיא
בענין

אלהיון הוא בייגא רבקהא וקדומא נסיר קמיא וטיבו
 לבתמו צדיקא ולגברי שקדוהי לאלפין דרין : י ומשלים
 לסנאוי אגר עובריהון טבא בעלמא הדון מן בגלל
 למשיא עתהון לעלמא דאמי ולא משהי לסנאוי אלא
 עד דתיגין בתין בעלמא הדון משלים להון גרמליהון :
 יא ומנטרוהי עת תפקדמא עת קמיא עת דעניא
 באגא מפקיד ימכוו למעברהון :

ירושלמי
 וקשלם לשנאוי אגר מצונו קלילו דאית בידיהון בעלמא
 הדון מן בגלל למשיא עתהון לעלמא דאמי ולא
 משהי למשלמא לשנאוי אגר מצונו קלילו דאמי
 בניהון בעלמא הדון

פ פ פ

יב והיה עקב ויהי חולף די תקבלון עת דעניא האילין ומנטרוהי ומעברון עתהון וזנטר : יג אלהיון דלכוו עת
 קמיא עת תפרא די קנים לאפקתכוו : יד ויבתמיכוו ויקרבכוו ויטגיכוו ויקבד
 וולרי מעיכוו ופירי צרעכוו עיבורכוו חמרכוו ומשיחכוו בקבת תאריכוו ועדרי עיכוו על ארעא דקנים לאפקתהו למיפון
 קד : יז בריכוו תהוון מן קלהון עמיה לא יהוון בכוו גיברין עקרין ונשיין עקרין ולא בעירך עקרין מעמר וזלב
 וטלוי : טו ועדו : יח מיגן בל מרעין ובל מתשאי דגרי : יט על מצרים בשיא הידעם לא ישונוו בכוו

באר רהובות דקדוקי רשיי

בענין פירוט זכאור המלה לדעת ענמס הוא לזון סחק ולדעת אונקלים הוא ענין עדר אכל ר"ל לא רמז
 להסכים כזה שימצא שורש כן ארבע אותיות רק כן שלש אותיות ודעתם ששרטו עשר והת"ו היא סימן לנקבה ואלו כתוב
 עשרת (ויא עמבט רייך) וכל דקדמה בת"ו קודם הרי"ש כבר בתכ הרכ המורחית כ"כ
 שחן מוקדם ועלומר בפסוקים כן איך מוקדם ומאוחר כאלותיות :
 בה

רשבים

יז ואל תנוים : (יא) ושמרת כמו שפרשתי לך טעמו של דבר - (היום) לצוטתם - בהגדת ילמדנו בענין כי מי גויגדול אמר רבי אושעיא מי
 כחמה ואת שידעת אותי של אה"ה יודעים מה הוא מוקדם להם והם עושים יודעים הא"ך הוא מתכוו ופנ"י הערוך אופי דעתו - תוספ"ת -
 סתומה טוב פרשת למלח סגנונות - אמר ר' ועירי אדם יש לו בן בית פעם ראשונה נכנס אליו ומושיכו על המטה - שניה על הכסא
 שליטת על סמל רביעית אומר כזה פלוני דומק עלי ומטרותי אכל הקב"ה כל ישראל דומקין אותו כפלס והוא שומע וסמח לכך נאמר מי
 כה' אלהינו בכל קראינו אליו - א"ר יצחק כסר ר' יהודה ע"ה כראת קרובה שנאמר ישאובנו על כתף יסבלוהו היא רחוקה לכסוף אף יצחק
 אליו ולא יענה - אכל הקב"ה הראה רחוק כמה דאת אמר ען הארץ עד לרקיע - תמש מאות סנה וכן כל רקיע ורקיע וכו' ואדם נכנס
 לבית הכנסת ולוחז והקב"ה שומע תפלתו ה"ד בכל קראינו אליו - בילמדנו פרשה אס שור תשמרון - רמ"ט תיבות יש בק"ש ששמרת
 רמ"ח תיבות - ועוד בילמדנו ובפסיקתא דאור או כשם מפל למלך ששלח פרוודנות שלו בלודיתם בטלוס ועמדו על הגליהם ופרעו
 את ראשיהם וקראו אותה באימה ברשת וכועה : כן אמר הקב"ה לישראל קרואת שמע פרוודנותא שלי - וכן כפסיקתא דבחדש
 שלשי אל היו דכרי אגדה של תורה בענין כפרודנותא ישנה - (פי' הערוך פרוודנותא אגרת) :
 והיה עקב : (יב) ושמרי לך - כי לדור כשר הוא שומר הכסאות חסד אבות ואם לא תשמור המצוות לא ישמור לך אלא לדור אחר :
 (יד) עקר בגולן קמין כמו מן חסד אמה עין שפל אענה - בן מן עקר עקרה וכן מלאתי בכל סמרי סמרד :

מכלל יופי

עקב : (יב) (והיה עקב שמעון) - בשבר שתשמעון
 ואמר על השבר עקב לפי שהשבר סוף
 המעשה : (יג) (שגר אלפין) - עגין שריוח בענין
 איוב כז ישלחו בעין עוליהם ור"ל הרגילו הלשון הזרה
 בענין שלוחתו שואמרו שגר אחריו וזולת זה הרבה :
 (ועשהרות צאגד) - אמרו שתבטקבות הצאן ואמרו ר"ל
 למה בקרא שבין עשתרות שמעשרנו בעליהן שמובראת

הגבינה והצמר והטלאים : (יד) (עקר) - האי ששיאו
 מוליד נקרא כן והאשה שאיג' יולדת בקראת עקרה -
 ואפשר שנקראו כן לפי שנעקר בו דבר שאינו מוציא הורש
 כמשפט - וכן האשה בעקרה דבר שאינה יכולה לקבל
 הורש כמשפט ולפיכך נקראו כן : (טו) (בדו) - שם
 בתוספת מס ענין חולי : (לא) (שימס) - בא קמץ
 גבול חחרת קמץ קטן והדאוי שימס :
 המסת

ישים כד ונתנם בכל שנה: טז ואכלת
את כל העמים אשר יהיה אלהיך נתן לך לא-
תחוס עיניך עליהם ולא תעבד את אלהיהם
כי מוקש הוא לך: טז כי תאמר
בלבבך רבים הנוגים האלה ממני איכה אוכל
להורישם: יח לא תירא מהם זכר תזכר
את אשר עשה יהוה אלהיך לפרעה ולכל-
מצרים: יט המסח הנדלות אשר ראו
עיניך והאמת והמפתים והיד החזקה והנרע
הנשויה אשר הוצאת יהוה אלהיך כד
יעשה יהוה אלהיך לכל העמים אשר-
אתה ירא מפניהם: כ וגם את הצרעה
ישלח יהוה אלהיך גם עד אבד הנשארים
והנסתרים מפניך: כא לא תערץ מפניהם
כי יהוה אלהיך בקרבה אל גדול ונורא:
כב וגשל יהוה אלהיך את הנוגים הא-
מפניך מעט מעט לא תוכל בלתיס מהר
פון תרבה עליך חית השדה: כג ונתנם
יהוה אלהיך לפניך והקום מהומה גדלה עד
השמדם: כד ונתן מלכיהם בידך והאבדת
את שמם מתחת השמים לא יתיצב איש
בפניך עד השמדך אתם: כה פסילי
אלהיהם תשרפון באש לא תחמד בסף
והב עליהם ולקחת לך פון תוקש בו כי
תועבת יהוה אלהיך הוא: כו ולא-
תביא תועבה אל ביתך והיית חרם כמהו
שקץ

מצוה תכח
צוה הכט

וכל מכתשי מצראי בישוי דינעת לא
ישונון כד ונתנון בכל סנאך: טז ותגמר
ית כל עממיא דיי אלהך יחייב לך לא-
תחוס עיניך עליהון ולא תפלת ית טעותהון
ארי לתקלא יהון לך: יז ארי תימר בלבך
סניאין עממיא האלין מני אכדין איכור
לתרכותהון: יח לא תדחל מנהון אדברא
תדבר ית בעבד יי אלהך לפרעה ולכל-
מצראי: יט נסין כבדבין בתואה עיניך
ואתניא ומופתיא וידא תקיפתא ודרעא
מנממא דאפקך יי אלהך פדעביד יי אלהך
לכל עממיא דיאת דחיל מן קדמיהון:
כ ואף ית ערעיתא יגרי יי אלהך בהון
עד דיבדון דאשתתארו ודאטמרו מן קדמך:
כא לא תחבר מן קדמיהון ארי יי אלהך
שכינתיה בינך אלהא רבא ודחילא:
כב ויתריד יי אלהך ית עממיא האלין
מן קדמך ועיר ועיר לא תיכול לשיציותהון
בפריע דלמא תסגי עלך חנרת ברא:
כג וימסריון יי אלהך קדמך וישגישיון
שנוש רב עד דישתיצון: כד וימסר
מלכיהון בידך ותוביד ית שמקן מתהורת
שמיא לא יתעתד אנש קדמך עד דתשיצי
יתהון: כה צלמי טעותהון תוקדון בנורא
לא תחמיד בספא ונתבא די עליהון ותסב לך
דלמא תתקל ביה ארי מרחק קדם יי
אלהך הוא: כו ולא תעיר דמרחק לביסך
ותדעי הרמא כנתיא שקצא תשקציניה ורחקא תרחקניה ארי הרמא הוא:

ויבנינו קבל פקאמיו : טו ותגמר ית פל עממא בן אלהיך יהיב לך לא מיחוס עינך על ידיו ולא תפלה ית
 טענותהו ארום לתוקלא דבינו דך : יו דלמא מימר דליך פגיאין עממא דהאלין מני חיבדיו את לי יוקלא
 לתרבותהו : יא יש לא תיבתלו מנהו הוון דכורו ית גכוו דעבר יי אלהיך לפרעה ולקד מצראי :
 יב ניסין בכרבו בתמיתו בעיניכו אתיא ותמתיא ונכוברת ידא תמיסא ונצחנת אדרע סרמא בראפקו יי
 אלהכו פריקו היכוו יעבר יי אלהכו לכל עממא דאנת דחיר מן קדמיהו : יג ולחוד ית מחת אודעימא
 סרמא יגרי יי אלהכו ככוו עד דיהיבדו מיה דמישחורו ומה דמישמין מן קדמיו :
 יד לא תיתפרו מן קדמיהו ארום שבעת יי אלהכו גיכוו אלהא ברא דחילא : יו קב נעלי יי אלהכו
 ית עממא האלין מן קדמיו קליל לא תיכול לשיציתיהו
 פפריע דלמא יסגי עליכו הנת ברא פד ייתן למיכרל
 גרשמיהו : יז כג ונקרינו יי אלהכו קדמיו

ירושלמי

ויצרכיני עירכוב רב עד דישמיצו כה ונקמו מלביהו פדכו ותודרו ית שוקהו מדורכנא תחות כל שמיא
 לאתעמד אינש קומיכו עד דיתשיצי יתהו : כה צלמי טענותהו מיקדו בנרא לא תחמדו בספא ודרכא
 דעליהו ותכבו לכו דלמא תימקלו בהו ארום סרתק קדם יי אלהכו הוא : כו ולא תיעלרו ריחוקי טענותא
 ותשימי שרא לכתבו דלא תהוו שמיתו גנותהו שינקא תשקציוו היך סאיב שינקא ותחיא תרתקינו מטורל
 דשמתין

דשי"ב

(יז) כי האמר בלכך . על כרחק לשון זילמא הוא שמה תאמר מלכך מפני שהם רבים לא אוכל להודיעם אל תאמר כן לא תירא מהם ולא
 יתכן לפרש באחת משאר לשונות של כי שטול עליו שוב לא תירא מהם : (יט) המסות . נסיונות : האותות . כגון (שמות ד') ויהי לכהם
 (שם) והיו לדם כיבסת : המופתים . המכות המופלאות : היד החזקה : זה הזכר : והורע הנשרה . זה המרס של מכת ככרות :
 (כ) הצרעה . (סוטה ל"ו) מין שרץ העוף שהיתה זורקת בהם מרה ומקרתן ומסמא את עיניהם בכל מקום שהיו נסתרין . שם : (כב)
 פן תרבה עליך תית השדה . והלא אם עושין רכוש של מקום אין מתיראין מן החיים שזאמר (איוב ה') ומית הסדה השלמה לך אלא
 לזויהיה לכניו שעת דין לחטוא : (כג) והמס . נקוד קמץ טול לפי שאין ע"ס אחרונה מן היסוד והרי הוא כמו והס אותם אבל
 (ישעיה קח) והמס גלגל עגלות כולו יסוד לפיכך חזינו קמ' ד' ומצו פת' כ' כאשר פעל של שלש אותיות (ד) : כל

באר רחובות דקדוקי רשי"ב

(ד) מה דקאמר רש"י והרי הוא כמו והם אותם לאו למימרא שיהיה שרשו הם רק שתי אותיות זה אינו דלא מצינו שרש בשום מקום
 פחות מן שלש אותיות אלא רצה לומר ככאן שהזכרה המלה לשימוש ע"ס סופית נגזרת מכלת אותם ובאות מלך
 סדן

רשב"ם

(כג) והמס מהומה גדולה . על כרחק והמס כמו וסב . שמש מן שממה . על הרובן שמש מנין כפולים ופירושו והרעים קול מהומה
 גדולה במלחמה עד השמדם ואילו היה פירושו של מ"ס אחרונה כמו אותם היה לכתוב והמס . אבל מגזרת המה . המה לבי . אומר והמס
 והמה אותם כמו מן עשה עשתי עשם . ומן כאשר ראה יעקב ויאמר יעקב כאשר ראה אותם והמס מגזרת המה יתפרש המה אותם .
 נאם תאמר לפרש ג' את זו כמו והמה אותם . אי אפשר לומר כך לפי שלשון המיון כמלה כגון האדם . לבי ככור והמה מעמנו ואם היה
 המיון עושה לאתרים לריך להדגישו והימס . כמו כלה שארי מעמנו כלה את אתרים . ישנה את הכתם הטוב מעמנו לפיכך רפי . ולאחרים
 יאמר

מכלל יופי

(יט) (המסת) . פירוש שהיה הקדוש ברוך הוא אבותו
 אותם במכותיו אסיעמדו ברשעים אם לא ושרשונסרה :
 (הגדלת) . גדולות כפלא : (כא) (תעריץ) . פועל
 בודד וענינו השגר והחמת : (כב) (מחר) . שם כבא
 מהרה . (כג) (הקמס) . שרשו הים ומשפטו היקמס
 והשם האחרונה סימן הרבים והאות כי חמס

על 13 י"ג (*) (*) (*)

שקצו חשקצנו ותעב חתעבנו כי חרם
 ח הוא פ א כל המצוה אשר אנכי
 מצוה היום תשמרון לעשות למען תחיון
 ורכיתם ובאתם וירשתם את הארץ אשר
 גשבע יהוה לאבותיכם ב וזכרת את כל
 הדרך אשר הולכת יהוה אלהיך זה ארבעים
 שנה במדבר למען ענתך לנסתך לדעת
 את אשר בלבבך המשמר מצותו אם
 לא ג ויענף וירעבך ויאכלך את הפן
 אשר לא ידעת ולא ידעון אבותיך למען
 הודיעך כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם
 כי על כל מוצא פי יהוה יחיה האדם
 ד שמלתך לא בלטה מעליך ורגלך לא
 בצקה זה ארבעים שנה ה וידעת עם
 לבבך כי באשר יסר איש את בנו יהוה
 אלהיך מוסרך ז ושמרת את מצות יהוה
 אלהיך ללכת בדרךיו וליראה ארו
 ז כי יהוה אלהיך מביאה אל ארץ טובה
 ארץ גחלי מים עינת ותהמת יצאים בבקעה
 זבקר ח ארץ צית שמן ודבש ט ארץ
 אשר לא במסבגה תאכל בה לחם לא
 תחסר כל בה ארץ אשר אבניה ברזל
 ומחרתיך תחצב נחשת י ואכלת ושבעת
 וברכת את יהוה אלהיך על הארץ הטובה
 אשר נתת לך יא השמר לך פן תשכח
 את יהוה אלהיך לבלתי שמר מצותיו
 ומשפטיו וחקתיו אשר אנכי מצוה היום :

מצותך

מצותה

שני

א כל תפקידתא די אנא מפקיד לך יומא
 דין תטרון למעבד בדיר דתיחון ותסגון
 ותיעלון ותרתון ית ארעא די קים י
 לאבנתכון ב ותדבר ית כל אורחא די
 דברך י אלהך דין ארבעין שנין במדברא
 בדיר לעניותך לנסיותך למידע ית די בלבך
 החטר פקודותי אסלא ג וענף ואכפינך
 ואוכלך ית מנא די לא ידעת ולא ידעון
 אבהתך בדיר להודעותך ארי לא על
 לחמא בלחודוהי מתקיים אנשא ארי על
 כל אפקות מימרמן קדם יי חיי אנשא
 ד בסותך לא אבליאת מנך ומסנך לא
 יחיפו דגן ארבעין שנין ה ותדע עם
 לבך ארי במא דמליף גברא לבניה י אלהך
 מליף לך ו ותטר ית פקודתא די אלהך
 למקד באורתך דתקנן קדמותי ולמדח
 יתיה ז ארי י אלהך מעילך לארעא
 טבתא ארע גברא גחלין דמין מבויעי עינין
 ותהומין נפקין בבקעין ובטורין ח ארע
 חטין וסערין וגופנין ותנין ורמונין ארעא
 דניתהא עבדן משחא ותיא עבדא דבש
 ט ארעא די לא במסבגה תיבול בה
 לחמא לא תחסר כל מדעם בה ארעא די
 אבנהא ברזלא ומטותהא תפסול נחשא
 י ותיכול ותשבע ותברך ית י אלהך
 על ארעא טבתא די יתב לך יא אסתמר
 לך דילמא תתנשי ית דחלתא די אלהך
 בדיר דלא למטר פקודותי ודיעותי וקיימותי